

terede Kjøbstæder, forsaavidt der ikke er Spørgsmaal netop om nærværende Diebst, men om det lange Tidsrum, der er hengaaet, siden Indqvarteringsfondet blev stiftet; thi det er jo vist, at i denne Tid har Meget omskiftet sig i Kjøbstæderne, og at de Kjøbstæder, der nu ingen Indqvartering have, have havt den tidligere, ligesom de, der nu ere belagte med Indqvartering, maaffee til samme Tid ikke have havt nogen Indqvartering. Dette troer jeg altsaa maa ansees som hævet over al Tvivl, at Indqvarteringsfondet tilhører ikke alene de beqvarterede, men ogsaa de ubeqvarterede Byer. Hvad iøvrigt Spørgsmaalet angaaer om de Fordele, der ere forbundne med Indqvartering, skal jeg ikke nægte, at jeg er af den Mening, at de beqvarterede Kjøbstæder ingenlunde have været i Besiddelse af saadanne store Fordele, som man tidligere har meent, at der skulde være forbundne med Indqvartering. Af den ærede 5te Landsstingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) blev nævnet en Sum af 50 til 60,000 Rbd., som han meente skulde omfattes i Kjøbstæderne. Jeg troer, at denne Sum er noget for høit anslaaet. I Budgettet for 1843, som altsaa knytter sig til Armeesorganisationen for 1842, finder man f. Ex., at Omkostningerne ved een af Landets Infanteriebatailloner ere beregnede til 33,700 Rbd. og ved et Dragonregiment til 40,400 Rbd., og dette bliver vel altsaa den Sum, der maatte lægges til Grund med Hensyn til den forbigangne Tid. Om man ogsaa nu vilde antage visse Procent af en saadan Sum af 30 a 40,000 Rbd. som en Fortjeneste for Byen, maatte man vel igjen regne med, hvad ikke alene de enkelte Indvaanere kunde fortjene, men hvad der kunde komme Byen tillgode i det Hele til Afdrag paa den forøgede Skattebyrde, og man maatte da af Fordelen beregne en vis Skat. Selv om man antog 10,000 Rbd. til Fortjeneste ved den samlede Sum, som saaledes sættes i Omløb, kan man dog ikke regne Fordelen paa Byen i det Hele til mere end 5 a 6 Procent eller 5 a 600 Rbd., det er vel det Høieste, man kan antage, der kan indkomme som Skat (Ja!) til Afdrag paa disse Indqvarteringsudgifter, der beløbe sig langt høiere. Et æret Medlem har under den foregaaende

Behandling omtalt Forholdet i Aarhus, og jeg skal, da det, han der har fremsført, nok ikke er aldeles stemmende med Forholdene, tillade mig kortelig at oplyse, hvorledes det stiller sig for Aarhus: I Aaret 1847 beløb samtlige Indqvarteringsudgifter sig der til c. 8,450 Rbd., og derpaa kom til Afdrag den ordinaire Indqvarteringsgodtgjørelse, som er indført i Regnskabet for sidste Halvaar 1846 og første Halvaar 1847 med c. 976 Rbd., — saa det Beløb, han nævnte, var identivt kun for et halvt Aar; det var 489 Rbd., og svarer saaledes netop til Beløbet for det sidstnævnte halve Aar. Den extraordinære Godtgjørelse af Indqvarteringsfondet for 1846, — for de paafølgende Aar er der indtil de sidste Dage ikke bleven erlagt nogen Godtgjørelse — beløb sig til 1,162 Rbd. Nu kan man maaffee endnu regne Indtægten af Vagtbrændet. Det er en Indtægt af 361 Rbd., skjøndt det vel er Noget, der falder tilbage paa Kjøbstadens Indvaanere. Ligeledes var der et Bidrag fra Veile Amts Kjøbstæder til Indrulleringschefen, saa at det Hele kommer til at andrage en Sum af c. 2,500 Rbd. Altsaa vil der blive til Rest for Byen c. 5950 Rbd. Det er altsaa denne betydelige Sum, som Aarhus har udredet uden Erstatning, og naturligtvis har den virkelige Byrde været større, fordi det kun er den Sum, hvortil Indqvarteringsudgifterne ere calculerede, men da Indqvarteringen in natura ikke har kunnet havees herfor, saa har Aarhus ydet endnu mere i dette Aar, og det vil være indlysende for Enhver, at det ikke kan erstattes ved Fordelen af Indqvarteringen.

Jeg skal tillade mig at gjøre endnu et Par Bemærkninger i Anledning af en Uttring af den ærede Landsstingsmand, som sidder ligeoverfor mig, den 3die Landsstingsmand for 2den Valgkreds (Kirck). Han har udtalt: „Jeg troer vistnok paa mine Medborgeres Begne at turde erklære, at de Forrettigheder eller saakaldte Privilegier, som Kjøbstæderne have, hellere idag end imorgen maatte berøves dem.“ Jeg troer, at disse Ord let kunne give Anledning til Misforstaaelse, isærdeleshed da det i Tidenden findes ledsaget med et Tegns paa Vidskab, (der findes et „Hør!“ efter dem,) (Mun-